

Výroční zpráva Nadačního fondu Klíček 2017

Stručné představení organizace

Nadace Klíček byla zaregistrována OÚ Prahy 8 dne 4. října 1991. V souladu s později přijatým nadačním zákonem byla následně přeregistrována na Nadační fond Klíček – ten byl do nadačního rejstříku vedeného Krajským obchodním soudem v Praze zapsán dne 3. října 2000 a je plným právním nástupcem Nadace Klíček.

IČO: 45247234

Bankovní spojení: 21130111/0100, KB Praha Východ

Sídelní adresa: Renoirova 654, 152 00 Praha 5

Kontakt: Malejovice 22, 285 04 Uhlířské Janovice

Telefon: 775 204 109, 603 204 109, 327 544 043

E-mail: klickek@klickek.org

Internetové stránky:

<http://www.klickek.org>

<http://www.detivnemocnici.cz>

Hlavní cíle (dle statutu Nadačního fondu Klíček)

- Zlepšovat životní podmínky vážně nemocných dětí a jejich rodin
- Napomáhat návratu přirozených a obyčejných věcí do života vážně nemocných a hospitalizovaných dětí
- Posilovat roli rodiče v péči o nemocné dítě
- Pomáhat při zavádění funkce herního pracovníka a dobrovolníka na dětská oddělení
- Vybudovat dětský hospic
- Podporovat zodpovědný a ohleduplný přístup k vlastnímu životu, k druhým lidem a okolnímu světu, inspirovat k uvažování v souvislostech
- Posilovat občanské chování, zejména ve vztahu jedinec x instituce
- Otevírat diskusi o otázkách nemoci, umírání a smrti a odstraňovat bariéry mezi světem „zdravých“ a světem „nemocných“.

Personální obsazení

Správní rada:

Bc. Csaba Farkas (*předseda*)

Mgr. Markéta Hoskovcová (*místopředsedkyně*)

Jana Hradílková (*do 11. 9. 2017*)

Mgr. Tomáš Novotný (*od 11. 9. 2017*)

Ing. Helena Vonásková

Jiří Suchánek

Dozorčí rada:

Michal Richter

Milan Vrbata

RNDr. Vladimír Zbranek (*předseda*)

Zaměstnanci: (*)

Markéta Královcová (*ředitelka*)

Jiří Královec (*koordinátor projektů*)

Radek Nohál (*sociální a terénní pracovník*)

Čestný výbor:

Clara Istlerová, Luděk Rejchrt, Zdeněk Svěrák, Sestra Frances Dominica

(*)

Na realizaci společných projektů se dlouhodobě podílejí také zaměstnanci Sdružení Klíček.

Zpráva o spolupráci s obecně prospěšnou společností Energiea, o.p.s.

Historické shrnutí

Spolupráce mezi společností Energiea, o.p.s. a Nadačním fondem Klíček se datuje od počátku samotné existence Energiei, tedy od podzimu 2003. Zakladatelé této obecně prospěšné společnosti, manželé Marek a Jana Černočtí, nás s nabídkou spolupráce oslovili ještě předtím, než Energiea formálně vznikla – a s naším souhlasem se pak v zakládací listině výslovně „ztotožnili s programem a posláním Nadačního fondu Klíček“ a v soupisu „sdílených činností“ také doslovně ocitovali většinu hlavních cílů Klíčku.

Výchozí myšlenkou projektu obecně prospěšné společnosti Energiea bylo zřídit na řece Labi ve Štětí (jez Štětí – Račice) malou vodní elektrárnu (MVE) a výtěžek z prodeje elektřiny pak používat k financování obecně prospěšných aktivit, zejména pak dětského hospice v Malejovicích. Vodní elektrárna jakožto zařízení, které po počáteční investici přináší trvalý zisk, měla dle vizí Energiei zajistit dlouhodobou nezávislost nejen malejovickému hospici, ale i dalším neziskovým aktivitám deklarovaným ve statutu (zejména v oblasti vzdělávací, populárně-výchovné, mediální, etické aj.).

K postavení elektrárny ovšem vedla velmi dlouhá cesta – šlo o dílo v objemu miliardy korun, jez v Račicích byl navíc posledním volným jezem na Labi; není tedy divu, že Energiea musela v průběhu let čelit mnoha protivenstvím a konkurenčním tlakům. Během celé této doby se Energiea profilovala svým spojenectvím, ba propojením s Nadačním fondem Klíček, což jí k dosažení jejího cíle nesporně velmi pomohlo – naše práce byla až do dokončení stavby elektrárny tím jediným, čím Energiea dokládala svou užitečnost a věrohodnost deklarovaných úmyslů. My jsme ke spolupráci s Energieou přistupovali s vírou a přesvědčením, že některým oblastem naší činnosti – v souladu se slibů a proklamacemi zakladatelů Energiei – zajistí trvalou finanční stabilitu.

V roce 2014, kdy byla elektrárna dostavěna, se ovšem reálná podoba spolupráce začala od oficiálních deklarací poněkud odklánět – neochota ke spolupráci v původně proklamovaném duchu začala být ještě zřejmější zkraje roku 2015, poté, kdy se společností Energiea podařilo uzavřít smlouvu o úvěru na refinancování elektrárny, a realizaci projektu vodní elektrárny tak úspěšně završit. Odklon od původních slibů vyvrcholil tím, že Energiea v říjnu 2015 bez varování propustila všechny zaměstnance, jež v té době na společném projektu s Nadačním fondem Klíček zaměstnávala, vyžádala si vrácení automobilu a dalšího vybavení, které pro společný projekt pořídila, a zároveň se pokusila vypovědět smlouvu o spolupráci, již s naším nadačním fondem uzavřela v lednu 2006.

Výpověď Smlouvy o spolupráci jsme ovšem nepřijali a považujeme ji stále za platnou, což jsme společnosti Energiea oznámili prostřednictvím svého právního zástupce. Náš právní zástupce nás rovněž upozornil na skutečnost, že výpovědi, které Energiea ke konci roku 2015 dala svým pracovníkům, zaměstnaným na společných projektech s Klíčkem, nesplňují právní náležitosti – jeden ze zaměstnanců se na základě toho rozhodl výpověď z pracovního poměru nepřijmout. Výpověď s odstraněnými právními vadami mu byla dána znovu, jeho pracovní poměr u společnosti Energiea tak skončil až k 31. 3. 2016.

Na naše snahy o jednání, tlumočené naším právním zástupcem, Energiea nereaguje. Z jejích webových stránek zmizely odkazy na vše, co by upomínalo na dříve hlasitě deklarované spojení s Klíčkem. Ve své výroční zprávě se Energiea ke vzájemnému vztahu s námi vyjádřila pouze dvěma větami: *"Ke konci roku 2015 byly z naší strany podniknuty kroky k ukončení vzájemné spolupráce,"* a *"V dalším období jsme se rozhodli ukončit formální provázanost obou organizací a k dosažení cílů v dané oblasti směřovat samostatně."* Pozoruhodné ovšem je – a tento fakt z citované formulace není zřejmý – že současně se zmiňovaným ukončením „formální provázanosti“ došlo i ke změně oněch deklarovaných "cílů v dané oblasti". Dne 6. 6. 2016 byla dle zápisu v rejstříku změněna zakládací listina Energiea, o.p.s., z níž byly k tomuto datu odstraněny veškeré zmínky o Klíčku, o principech, které obě organizace sdílejí, včetně převzatých citátů ze statutu Nadačního fondu Klíček – všechny tyto pasáže v zakládací listině figurovaly od jejího vzniku v roce 2003.

Vývoj v roce 2017

I v roce 2017 volila Energiea strategii mrtvého brouka – tedy budit dojem, že s Nadačním fondem Klíček neměla a nemá nic společného, a pokračovat svou cestou. Je to ovšem cesta, která se svým duchem i hodnotami velmi liší od toho, čím si Energiea až do vybudování vodní elektrárny získávala sympatie a důvěru svých sponzorů a podporovatelů. Z našeho pohledu tak Energiea svým chováním naplňuje znaky podvodného jednání a nadále neplní smlouvu o spolupráci z ledna 2006 –vzhledem ke znění a charakteru smlouvy považujeme, jak je ostatně uvedeno výše, její výpověď z roku 2015 za neplatnou.

Z nadační práce v roce 2017**SVĚPOMOCNÁ RODIČOVSKÁ UBYTOVNA***Historické shrnutí*

Svépomocná ubytovna pro rodiče (a další blízké) nemocných dětí, které se léčí ve Fakultní nemocnici v Praze-Motole, představovala od roku 1993, kdy vznikla, důležitou část naší praktické práce.

Na velmi malé ploše 120 m² (z toho polovinu představovaly pokoje a polovinu zázemí – koupelny, toalety a sklad) poskytovala rodinám domácí prostředí, co nejlepší podmínky pro dny trávené mimo domov a podle potřeby (a našich možností) také individualizovanou praktickou podporu v různých životních situacích. Od samého počátku své existence se úspěšně snažila dávat víc, než jen střechu nad hlavou: posilovala rozměr mezilidské solidarity a občanské uvědomělosti a rodinám nemocných dětí nabízela vlídnou a přátelskou pomoc v obtížné situaci, jakou onemocnění a léčba dítěte představují.

Od začátku byla koncipována jako ubytovna svěpomocná, což znamená, že se ubytovaní rodiče na jejím chodu do určité míry sami podíleli: podle svých aktuálních možností pomáhali například s úklidem společných prostor, s praním a žehlením ložního prádla, či se správou základní ubytovací agendy v hodinách, kdy na ubytovně není přítomna naše služba.

Navzdory velmi skromným podmínkám ubytovna každoročně poskytla cca 2.500 noclehů 800 lidí – což podle statistik FNM odpovídalo zhruba třetině rodičů, ubytovaných nemocnicí.

Největším problémem byla dlouhá léta omezená kapacita prostor – od roku 1995 jsme se na vedení FNM průběžně obraceli s žádostmi o pozemek či objekt, kde by bylo ve spolupráci s nemocnicí možné zřídit samostatné rodičovské středisko s lepším zázemím, a opakovaně jsme rovněž usilovali o to, abychom i za stávajícího uspořádání získali alespoň trochu prostoru navíc.

Naposledy jsme takovou žádost přednesli 26. dubna 2016 na schůzce s ředitelem nemocnice, JUDr. Ing. Miloslavem Ludvíkem, MBA., a jeho náměstký – schůzka se uskutečnila z našeho popudu. Ředitel nemocnice nám ovšem místo jednání oznámil, že s ubytováním musíme skončit. Jako hlavní argument uváděl novelu zákona 219/2000 Sb. o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, která vstoupila v platnost v březnu 2016, a údajný tlak ministerstva financí. Podle našich zjištění novela nepřinesla ve vztahu k naší práci žádnou změnu – povinnosti při správě státního majetku jsou pro nemocnici v principu stejné od roku 2000, kdy zákon vstoupil v platnost, tedy po celou dobu, kdy byl JUDr. Ing. Ludvík v ředitelské funkci. Také oslovení zástupci ministerstva financí potvrdili, že z jejich strany k žádnému tlaku nedochází a že dalšímu fungování naší ubytovny z pohledu ministerstva žádný principiální problém nebrání. Jako další problém ředitel Ludvík uvedl údajnou neexistenci smlouvy mezi nemocnicí a Klíčkem – zjevnou existenci smluvního vztahu mu doložil náš právní zástupce. Následně začal ředitel Ludvík tvrdit, že nemocnice Klíčkem spravované prostory naléhavě potřebuje pro jiný účel, nebyl však schopen uvést, o jaký účel jde – v průběhu následujících měsíců se informace, které nemocnice v této věci podávala, zásadně měnily.

Úmysl zrušit naši svěpomocnou ubytovnu vyvolal značný zájem médií, a také vznik petice za její zachování – petici v listinné podobě během několika měsíců podepsalo více než 13.000 lidí z celé České republiky! Vzhledem počtu podpisů se jí zabýval i Petiční výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Jeho jednání se uskutečnilo 20. září, vedla jej předsedkyně výboru, komunistická poslankyně a ctitelka Fidela Castra, Zuzka Bebarová–Rujbrová, která prostě dala zaznít jak stanovisku petentů, tak stanovisku nemocnice, aniž obsah jednotlivých výpovědí sebedméně kriticky zkoumala – výbor tak prostě splnil svou povinnost a petici "projednal". Z. Rujbrová nám v závěru jednání doporučila, ať jdeme dělat něco jiného, když nás pan ředitel v nemocnici nechce. Zvukový záznam jednání lze nalézt na webových stránkách Poslanecké sněmovny.

Podstatně poctivější přístup než jejich poslanečtí kolegové zvolili členové petičního výboru Senátu Parlamentu ČR. Senátní výbor se s celou situací seznámil velmi podrobně; ještě před koncem roku 2016 dal prostor zástupcům petentů, zkraje roku 2017 pak na svou schůzi pozval představitele motolské nemocnice – podrobněji dále v textu.

Navzdory slibům vedení nemocnice o tom, že bude o pokračování spolupráce s Klíčkem dále jednat, jsme byli ke dni 31. října 2016 nuceni užívané prostory vystěhovat. Byl to po 23 letech dobré služby velmi těžký krok – a stále se nevzdáváme naděje, že naši službu bude možné na půdě FNM v nějaké formě znovu obnovit.

Vývoj v roce 2017

Peticí za zachování naší svépomocné motolské ubytovny pro rodiče se 11. ledna znovu zabýval senátní výbor, který má petice na starosti – členové výboru tentokrát vyslechli stanovisko zástupců motolské nemocnice; z našeho pohledu sdělení motolského managementu obsahovalo řadu výrazných nepravd, naštěstí nám bylo uděleno slovo, abychom se k nim mohli vyjádřit. Rozhodnutí o tom, jaké přijme usnesení, výbor odložil na svou příští schůzi.

Ta proběhla 15. února – v textu usnesení členové výboru konstatovali, že předložená petice je důvodná, pochvalně se vyjádřili o práci Klíčku a doporučili, abychom se s vedením motolské nemocnice zkusili vzájemně domluvit na další spolupráci, jakkoli jsou si vědomi – jak zaznělo v doprovodné diskusi –, že na straně motolské nemocnice v dané chvíli žádná vůle k domluvě není.

Ve čtvrtek 20. dubna se pak peticí za zachování naší svépomocné rodičovské ubytovny zabývalo senátní plénum. Z nám neznámého důvodu byli k jednání – s právem účastnit se rozpravy – přizváni i zástupci nadačního fondu spojeného s fastfoodovou společností McDonalds, ač se jich naše petice nijak netýkala. Ačkoli jsme vznesli otázku, proč vedení Fakultní nemocnice v Motole na jedné straně naši aktivitu ruší a aktivitu spojenou s McDonalodem naopak velmi aktivně propaguje, byla to otázka směřující výhradně na představitele nemocnice, nikoli na zástupce McDonalodem zřízené organizace.

Senát pak 47 hlasy ze 60 přítomných senátorů (13 senátorů se hlasování zdrželo) beze změn přijal návrh usnesení v té podobě, v jaké je pečlivě připravil petiční výbor – i když usnesení není závazné ani vymahatelné, je to výsledek, z něž máme velkou radost. I kdyby nic jiného, Senát svým usnesením pomohl stav věcí rozkrýt a objektivně pojmenovat – a tím, doufejme, přispěl i k hledání dalších cest. Celý text usnesení je k dohledání na senátním webu: <https://bit.ly/2EZ2Ima>.

Projednávání petice před senátním plémem bylo ovšem celkem dramatické: pan ředitel/ministr Ludvík byl ve svých vystoupeních chvílemi poněkud útočný a v jeho promluvách by si bylo mnoho věcí zasloužilo důkladné uvedení na pravou míru. V následné rozpravě ale vystoupilo sedm senátorek a senátorů, a všichni nám – k našemu velkému překvapení a radosti – vyjádřili svou podporu; někteří navíc velmi bystře nahlédli a okomentovali, v čem mají argumenty motolských zástupců své rezervy. Záznam celé schůze je k dispozici na webové stránce Senátu – zde lze najít jak písemný přepis celé schůze (naše petice byla druhým bodem v pořadí), tak audio– i videozáznamy jednotlivých vystoupení: <http://bit.ly/2ovGcVs>. (Zvuková nahrávka samotného jednání o petici je zde: <http://bit.ly/2pIj2Nx>, videozáznam zde: <http://bit.ly/2o9fIDu>.)

Jednání s vedením FNM

Ačkoli senátní usnesení „podporuje zachování a další rozvoj unikátních služeb pro dětské pacienty a jejich rodinné příslušníky ze strany Nadačního fondu Klíček“ a vyzývá motolskou nemocnici k dalšímu jednání s námi, vedení nemocnice zůstalo vůči tomuto apelu lhostejné. První společné jednání se tak – z naší, žel nikoli z motolské, iniciativy – uskutečnilo až po pěti měsících, 20. září 2017 a jako pozorovatel se jej zúčastnil i senátor za Prahu 5, pan Václav Láska. Zastupující ředitel nemocnice, dr. Budínský, nás na závěr schůzky vyzval, abychom zformulovali svou představu o budoucí spolupráci, a my jsme následně nemocnici zaslali následující shrnující dopis: <http://bit.ly/2xtUe3v>.

I tento dopis zůstal bez odezvy – v listopadu jsme se proto pokusili o sjednání další osobní schůzky se zastupujícím ředitelem Budínským; prostřednictvím médií se nám totiž navíc donesla informace, že se vedení motolské nemocnice chystá uzavřít smlouvu o spolupráci s neziskovou organizací zřízenou fastfoodovým řetězcem McDonald's, která by měla na půdě nemocnice postavit "luxusní ubytovnu" (slova mluvčí nemocnice) pro doprovod 20 dětských pacientů. Zajímalo nás tedy, jak je možné, že se pro náš projekt rodičovské ubytovny, podávaný vedení FNM opakovaně od roku 1995, žádné místo nenašlo, zatímco pro jinou organizaci ano, a také jsme se vedení nemocnice chtěli zeptat, kdy budeme moci navázat na svou 23 let trvající službu svépomocné rodičovské ubytovny, jejíž další fungování podpořil mj. i Senát České republiky. Na naši žádost o schůzku se nám ozvala sekretářka pana zastupujícího ředitele, aby nám sdělila, že pan zastupující ředitel se "po poradě se spolupracovnicí rozhodl, že ponechá tuto tematiku k projednání až řediteli Ludvíkovi".

Na čtvrtek 16. 11. vedení motolské nemocnice ohlásilo konání společenské události, jejímž cílem bylo před novináři deklarovat vůli nemocnice podpořit charitu společnosti McDonald's ve stavbě zmíněné luxusní ubytovny pro rodiče dvaceti převážně hematoonkologicky nemocných dětí. Akce, na níž jsme nebyli zváni, měla být přístupná pouze držitelům novinářského průkazu, kteří od nemocnice obdrží akreditaci – více zde: <http://bit.ly/2ySORLF>.

Tato událost samozřejmě otevřela celou řadu praktických otázek – jako optimisté v ní ale spatřujeme i určitý příslib pro aktivity Klíčku. Jestliže totiž vedení nemocnice v budoucnu hodlá umožnit jinému subjektu, aby postavil ubytovnu na státním majetku ve správě nemocnice, jistě už ví, že neexistují žádné legislativní překážky, jež by bránily našemu návratu alespoň do oněch 120 m², na nichž jsme celých 23 let pomáhali rodinám, aby mohly být po dobu hospitalizace dítěte spolu. A chce-li management nemocnice umožnit stavbu nové ubytovny, přiznává tím zároveň to, na co také upozorňujeme už dlouho – totiž, že dosavadní nabídka ubytování pro rodiče neodpovídá jejich existujícím potřebám.

Na akci se akreditovalo i několik nezávislých novinářů, kteří se v předešlém roce zajímali i o okolnosti vystěhování ubytovny Klíčku; vedení nemocnice pak akci zrušilo: dva dny před plánovaným datem konání rozeslalo novinářům oznámení, že akce proběhne v náhradním termínu, který bude oznámen později.

Další akce v souvislosti s rodičovskou ubytovnou

Smutný okamžik, kdy jsme – z velmi rozpačitě zdůvodněného rozhodnutí ředitele motolské nemocnice, Miloslava Ludvíka – museli námi spravovanou svépomocnou ubytovnu vystěhovat, jsme si ve výroční den připomněli tiskovou konferencí na palubě našeho famózního historického autobusu RTO 706 a následnou symbolickou jízdou našeho busu mezi Fakultní nemocnicí v Motole a ministerstvem zdravotnictví.

Souběžně se snahami o návrat naší svépomocné ubytovny do areálu Fakultní nemocnice v Motole zároveň usilujeme o vybudování nezávislé rodičovské ubytovny v těsném sousedství nemocnice. Ve spolupráci se zástupci Městské části Praha 5 se ještě koncem roku 2016 podařilo vytipovat vhodný pozemek pro potenciální stavbu, architektonickou studii v rekordním čase vypracoval známý architekt David Vávra. V dubnu 2017 odsouhlasila náš projektový záměr Rada MČ Praha 5. Jde však samozřejmě o běh na dlouhou trať, takže zároveň na půdě nemocnice usilujeme o obnovení naší svépomocné služby alespoň v tom rozsahu a v takové podobě, v jaké fungovala před svým vynuceným ukončením – a to minimálně do doby, než bude náš dům postaven.

Dosavadní vývoj kolem ubytovny byl velmi pestrý a bohatý a není v možnostech výroční zprávy plně jej zachytit – podrobnější informace je možné nalézt na samostatné webové stránce www.klicek.org/motol.

Mediální reflexe situace ohledně rodičovské ubytovny v roce 2017

leden 2017

V souvislosti s jednáním senátního výboru se 12. ledna 2017 k případu ubytovny vrátilo internetové vydání deníku Blesk: <http://bit.ly/2173Ur8>.

únor 2017

Pražský deník publikoval v pondělí 13. února 2017 materiál, kterým se znovu (po zkreslujícím článku otištěném v listopadu 2016) vrací k situaci naší rodičovské ubytovny: <http://bit.ly/2lioqr1>.

listopad 2017

6. listopadu 2017 vyšel na informačním portálu info.cz veliký bilanční rozhovor o osudu naší ubytovny – redaktorku Adélu Gálovou zajímala i řada věcí, které v médiích do té doby otevřeně nezazněly: <http://bit.ly/2znnBnB>.

Svérázným ohlédnutím za rokem, který uplynul od nuceného vystěhování naší svépomocné ubytovny pro rodiče ve fakultní nemocnici v Motole, byla ve středu 22. listopadu i krátká reportáž Českého rozhlasu. Odvysílané vyjádření motolské paní mluvčí se s pravdou tradičně poněkud míjelo, a bývalo by si říkalo o pár doplňujících otázek z úst nějakého investigativního novináře. Záznam pořadu zde: <http://bit.ly/2A9U1Tr>.

Ubytovně je věnován i zpravodajský článek Deníku Referendum, publikovaný v pátek 24. 11. Jde o poměrně říznou rekapitulaci dosavadního vývoje kolem ubytovny, doplněnou pokusem získat vyjádření samotného ministra zdravotnictví – zřizovatele Fakultní nemocnice v Motole (*a současně jejího bývalého a budoucího ředitele, což by v civilizovaném světě působilo dojmem flagrantního střetu zájmů*). Článek zde: <http://bit.ly/2hOKNB8>.

Byt v Hodkovičkách

Od roku 2013 jsme měli pro ubytování rodičů k dispozici i nově zrekonstruovaný a plně vybavený dvoupokojový byt s kuchyňským koutem a vlastním příslušenstvím v pražských Hodkovičkách; byt nám – jako podnájemníkům – pronajímá jeden z našich nejvýznamnějších sponzorů, společnost Mibcon, a.s.

Po 31. říjnu 2017 zůstal tento byt jedinou ubytovací možností, kterou jsme mohli rodinám hospitalizovaných dětí v Praze nabídnout – vzhledem k jeho omezené kapacitě šlo ovšem o možnost pouze nouzovou. Ke konci roku 2017 však společnost Mibcon dostala od majitele objektu výpověď z nájmu, a byla tudíž nucena ukončit podnájemní smlouvu i nám.

Od 1. ledna 2018 tedy v Praze nemáme žádnou vlastní ubytovací kapacitu, kterou bychom mohli rodinám hospitalizovaných dětí nabízet. Nabízíme tak alespoň podporu při hledání alternativních ubytovacích možností (např. formou zapůjčování ložního prádla pro levnější ubytování na jiných ubytovnách atp.) a tam, kde je to účelné a pro rodinu přijatelné, také umožňujeme ubytování v našem nadačním domě v Malejovicích, včetně zajištění dopravy mezi Malejovicemi a Prahou.

DĚTSKÝ HOSPIC

Představení konceptu a práce

Dětský hospic je zařízením, které se přes svůj název a určité společné rysy v mnoha ohledech výrazně liší od hospice pro dospělé: jiná je nejen cílová skupina, ale také kapacita zařízení a povaha a převládající typ poskytované péče.

Náš projekt dětského hospice vychází z konceptu vytvořeného v 80. letech zakladatelkou dětské hospicové péče (*a od roku 2014 členkou našeho čestného výboru*), Sestrou Frances Dominikou z Oxfordu – s ní sdílíme jak étos, tak filosofii přístupu k nemocným dětem a jejich blízkým; ona sama v této souvislosti zavedla pojem „rozšířeného přátelství“ („*extended friendship*“).

Podstatou tohoto přístupu je individuální praktická pomoc, která respektuje vůli, aktuální potřeby a individuální příběh každé rodiny: nejde primárně o vstupování dalších specialistů do životního prostoru nemocného a jeho blízkých, ale o nabídku pokorného (*byť aktivního*) doprovázení v tom nejhlubším smyslu slova. Dětská hospicová péče (*a původně hospicová péče obecně*) se dotýká témat, která přesahují veškerou odbornost a vztahují se k základním otázkám lidského života a nazírání jeho smyslu.

To, co dětské hospice nabízejí, dnes také v určitém smyslu jen supluje někdejší úlohu širší rodiny a solidárního obecního společenství – a součástí našeho snažení je současně obojí znovu posilovat, a tím zároveň zlepšovat postavení rodin s nemocnými dětmi a snižovat počet nutných specializovaných intervenčních vstupů ze strany externích pomáhajících subjektů. Dětská hospicová péče se nekryje s péčí paliativní – je s ní v určitých ohledech souběžná a v určitých ohledech je vůči ní doplňková.

Cílovou skupinou dětského hospice jsou rodiny dětí, u nichž byla diagnostikována život omezující nebo život ohrožující choroba či stav (například po úrazu či nehodě); děti se svými blízkými zpravidla přijíždějí do dětského hospice opakovaně, často po řadu let, v závislosti na charakteru a prognóze konkrétního onemocnění. Na rozdíl od hospice pro dospělé jsou zde ale možné i pobyty dětí, u nichž je i z lékařského hlediska naděje na uzdravení – i proto se v anglosaském světě jeden čas uvažovalo o tom, zda termín „dětský hospic“ nenahradit slovem „respic“, nakonec však většinou převážila terminologie původní.

Samostatnou oblastí práce je samozřejmě podpora pozůstalých (*nejčastěji rodičů, prarodičů a sourozenců, ale někdy také jiných rodinných příslušníků a přátel*) – má jednak podobu pomoci bezprostředně po úmrtí dítěte, jednak podobu dlouhodobé, časově neohraničené podpory.

Principy fungování dětského hospice jsou formou otázek a odpovědí shrnuty v materiálu nazvaném "Co Vás možná napadne, když se řekne dětský hospic": <http://bit.ly/1LBwbKn>

Budova bývalé školy – respitní hospicový dům

Dětský hospic Nadačního fondu Klíček je projektem dvoustupňovým. Prvním stupněm byla rekonstrukce budovy bývalé školy v Malejovicích (*dům i s přilehlým pozemkem nám roku 1997 věnovalo zastupitelstvo Uhlířských Janovicích, pod jehož správu obec Malejovice patří*), druhým stupněm by pak mělo být vybudování zdravotnické části, tzv. ošetrovatelské jednotky.

Objekt bývalé školy byl po stavebních úpravách zkolaudován v roce 2004 a od té doby nabízí možnost „odlehčovacích“ pobytů zejména rodinám, jejichž dítě nevyžaduje intenzivní ošetrovatelskou péči.

Pobyty ve zrekonstruované škole mají charakter asistované rodinné rekreace pro rodiny s vážně nemocnými dětmi nebo pro rodiny pozůstalé. Rodiny, s nimiž se obvykle setkáváme i v jejich domácím prostředí, do Malejovic během roku přijíždějí strávit několik dnů až týdnů, a my se z nich během jejich návštěvy snažíme sejmout většinu jejich běžných praktických starostí. Starší děti k nám někdy přijíždějí i bez rodičů. Kontakt s rodinami, ať doma, v malejovickém domě nebo třeba v nemocnici, je součástí onoho „provázení na cestě“, v němž spočívá podstata a smysl dětské hospicové péče.

V malejovickém hospicovém domě je současně zázemí pro výjezdy do rodin, které se o své nemocné děti starají doma a uvítají v nějakém ohledu naši podporu či pomoc: nabízíme kupříkladu dlouhodobé zapůjčení pomůcek a zařízení, které umožňují či usnadňují péči v domácím prostředí (*např. polohovací postele, antidekubitní matrace, kyslíkové koncentrátoři, pulsní oxymetry, odsávačky, vozíky, vany pro mytí ležících pacientů, apod.*).

Dům v Malejovicích č. p. 3

Abychom – nezávisle na zamýšlené novostavbě – zlepšili zázemí a ubytovací podmínky, které nabízí budova bývalé školy, začali jsme již před lety s postupnou a pozvolnou rekonstrukcí domu č. p. 3 na malejovické návsi.

Dům je majetkem našeho Nadačního fondu Klíček a po stavebních úpravách v něm vznikly čtyři pokoje s příslušenstvím a dvě samostatné bytové jednotky. Po stavební stránce byly úpravy prakticky dokončeny už v roce 2013. V roce 2016 pokračovalo vybavování další části interiéru novým nábytkem a v březnu 2016 jsme od společnosti Temr, s.r.o. převzali krásná kachlová kamna, která tvoří vybavení jedné z přízemních bytových jednotek. Pro lepší využití tepla je z kamen zároveň vyveden ohřívací průduch do prvního poschodí. Na konci roku 2016 tak byly ve funkčním stavu čtyři pokoje a jedna bytová jednotka – vzhledem k potřebě uskladnit část vystěhovaného vybavení motolské rodičovské ubytovny jsme ovšem museli jako provizorní skladovací prostor využít celé přízemí, využití zbylých prostor domu omezeno není. V roce 2017 se v tomto ohledu situace nijak nezměnila.

Novostavba ošetrovatelské jednotky

Druhým stupněm – který projekt malejovického dětského hospice dokončí – bude výstavba nového objektu, tzv. „ošetrovatelské jednotky“. V něm už bude možné systematicky poskytovat plné spektrum služeb dětského hospice, včetně intenzivního ošetřování a terminální péče. K novostavbě byla zpracována podrobná projektová dokumentace – v roce 2015 jsme začali s důkladnou revizí a funkčními úpravami stávajícího projektu, tento proces pokračoval i v roce 2017.

Nový dům včetně kompletního vybavení bude představovat investici ve výši zhruba 100 miliónů Kč. Pro tento účel jsme v rámci veřejné sbírky zřídili samostatný transparentní účet, který bude využit v připravované fundraisingové kampani.

Z událostí v roce 2017

Ferdinandovy zahrady

Česká televize věnovala 7. díl svého pořadu *Ferdinandovy zahrady* – pořadu, v němž známý zahradní architekt Ferdinand Leffler objíždí Českou republiku a komentuje a přetváří různé typy zahrad – zahradě hospicového domu Nadačního fondu Klíček v Malejovicích. Pozornost televizního štábu neměla jen dokumentární charakter: i díky prostředkům, které se v souvislosti s vysíláním podařilo shromáždit, bylo možné začít s proměnou malejovické zahrady. Darováním svých výrobků nám velmi pomohla i společnost Kärcher, sponzor celého pořadu. Díl o malejovickém hospicovém domě byl nazván *Odpočinková zahrada* a premiéru měl v sobotu 20. května v 18 hodin na programu ČT 1. Pořad je k dohledání v Archivu ČT: <https://bit.ly/2Rn5zLx>.

Brigáda HSBC

Nádherný slunečný úterek 17. října strávila v Malejovicích brigáda ze společnosti HSBC. Jejich sehraný tým u nás nebyl poprvé – když jeho členové v pozdním odpolední odjížděli zpátky ku Praze, zůstaly za nimi hromady shrabaného listí, upravené záhony a nádherně vyčištěné skladovací kontejnery (které jsou teď připraveny na budoucí výtvarné pojednání).

Den otevřených dveří

V sobotu 2. prosince proběhl v Malejovicích další *Den otevřených dveří*. Je to již tradiční příležitost k návštěvě a popovídání – dveře našeho malejovického domu byly tentokrát pro hosty otevřeny od 10:00 do 18:00 hodin. Program zpestřilo hraní a vyprávění fenomenálního mladého akordeonisty Stanislava Samuela Rašky a odpolední kurs pletení vánoček. *Den otevřených dveří* zakončila mše sv. v sousedním kostelíku sv. Jiří.

LETNÍ TÁBOR 2017

Letní tábory jsou samostatnou a svébytnou formou práce dětského hospice, jak ji v souladu s filosofií Sestry Frances Dominiky, zakladatelky dětské hospicové péče, vnímáme a pojmáme. Tábory pořádáme nepřetržitě od roku 1992 a jsou velmi otevřeným a živým společenstvím. Jsou určeny i těm, kdo se z nějakého důvodu nemohou nebo nechtějí účastnit "běžného" tábora: jezdí tak s námi také děti, kterým život komplikují všelijaké těžkosti, často (ale nejen) zdravotního rázu – nabízíme jim pobyt v indiánském týpí nebo v podsadovém stanu, i bezpečné zázemí zděného domu se všemi civilizačními vymoženostmi. Aby se dětem nestýskalo, mohou si s sebou na tábor vzít někoho blízkého – ať je to kamarád, sourozenec, rodič nebo třeba prarodič.

V porovnání s klasickými tábory panuje na tom našem relativní volnost (která ovšem neznamená absenci pravidel). Snažíme se, aby tábory nabízely především nesoutěživé hry a aby všem účastníkům – dětem i dospělým – dávaly možnost naučit se něčemu novému: věnujeme se výtvarným technikám (třeba práci s barvami, dřevem a hlínou), fotografování, filmování, hudbě a mnoha dalším zajímavým činnostem. Nejdůležitější ale je, aby táborníci i ti, kdo se o ně starají, mohli trávit podnětný čas ve vlídném, otevřeném a přátelském prostředí, aby zažili svobodu, odpovědnost i solidaritu, aby jim společný pobyt dal něco, co svým významem a dopadem přesáhne hranice pouhých dvou prázdninových týdnů.

V roce 2017 tábor probíhal od soboty 15. do soboty 29. srpna a i tentokrát se na něm vystřídal kolem 80 táborníků. Velikou pomocí při pořádání tábora byla společnost ACCACE – přispěla nejen finančně, ale její zaměstnanci se za námi na tábor vypravili a precizně zajistili část táborového programu.

DĚTI V NEMOCNICI

Představení práce

Impulsem ke vzniku Nadačního fondu Klíček (původně Nadace Klíček) byl osobní kontakt s hospitalizovanými dětmi – zjištění, co všechno děti v nemocnici trápí, co potřebují, jak hospitalizace působí na ně i na jejich blízké, a co by se dalo udělat pro změnu situace k lepšímu.

Na děti v nemocnici je proto zaměřena podstatná část naší práce – usilujeme o důsledné zavádění principů „family-centred care“ (*péče soustředěné na rodinu dětského pacienta*) do tuzemské péče o nemocné děti.

Od roku 1997 spravujeme internetovou **databázi všech nemocničních dětských oddělení** v České republice (*jak tato databáze, tak stránky detivnemocnici.cz, na nichž je umístěna, jsou v současnosti stále off-line a procházejí úpravou a aktualizací, která začala v roce 2014*) a poskytujeme **non-stop telefonické a e-mailové poradenství** v situacích, kdy rodiny naráží v souvislosti s hospitalizací svého dítěte na nějaký problém – věnujeme se tedy tomu, co je v zahraničí označováno jako rodičovská nebo klientská advokacie (*kde advokacií není míněno poskytování právních služeb, ale posilování hlasu „klienta“, který je ve vztahu k instituci ve znevýhodněném nebo oslabeném postavení*).

Další důležitou oblastí práce, vztaženou k tématu dětí v nemocnici, je **vzdělávání herních specialistů a podpora rozvoje herní práce** (oboru anglicky označovaného jako „*health playwork*“ či „*child-life*“).

Samostatnou kapitolou je pak podpora **lidských práv v souvislosti s hospitalizací** a zdravotnickou péčí. V roce 1992 jsme vypracovali českou verzi Charty práv dětí v nemocnici, jež měla za svůj zdrojový text chartu britské organizace NAWCH (*National Association for the Welfare of Children in Hospital*). Českou verzi charty podpořila Centrální etická komise při ministerstvu zdravotnictví ČR a s tímto textem se lze dodnes setkat v informačních zdrojích českých státních institucí, byť my už v současnosti pracujeme s Chartou EACH (*viz dále*) – jde dokument, který sice vychází ze stejného zdroje, jako „naše“ původní charta, v průběhu let byl ovšem precizován a doplněn vysvětlujícími komentáři, které se v roce 2001 staly jeho nedílnou součástí. Vysvětlující komentáře byly zatím naposledy aktualizovány v roce 2015 na jednání výboru EACH ve Švédsku; zástupci Nadačního fondu Klíček se na této aktualizaci rovněž podíleli.

Setkání EACH ve Vilniusu

Od roku 2008 je Nadační fond Klíček, jako první organizace ze zemí bývalého sovětského bloku, řádným členem Evropské asociace na podporu dětí v nemocnici (*European Association for Children in Hospital – EACH*). Každoročně se v některé z evropských zemí koná setkání výboru EACH – v roce 2017 byla pořadatelskou zemí Litva. Jednání ve Vilniusu probíhalo ve dnech 14. – 16. září a jeho součástí byl i seminář o dětech v nemocnici, pořádaný na půdě litevského parlamentu.

Herní práce s dětmi v nemocnici

Představení práce

Naše aktivity v oblasti herní práce mají dvojí podobu – vzdělávací a praktickou.

Vzdělávací působení spočívá především v organizování vzdělávacího programu pro přípravu herních specialistů (*program „Specialista pro hru a komunikaci v institucionální a domácí péči“ pořádáme od roku 2003 s Vyšší zdravotnickou školou v Plzni, která jej organizačně zajišťuje; na prvních bězích programu se podílela také Fakulta humanitních studií (FHS) Univerzity Karlovy v Praze*). Od roku 2013 jsme žádný běh programu nepořádali, ale pracovali jsme na rozšíření původní koncepce o rozměr doprovázení a na hledání takové organizační struktury, která by umožnila znovu do vzdělávání zapojit i FHS – důležité bylo najít takový vzdělávací formát, který by nahradil zrušenou formu certifikovaného programu.

Podle průběžných plánů jsme chtěli nový běh programu odstartovat v roce 2017, což se z organizačních důvodů nepodařilo – pokračovali jsme tedy alespoň v pořádání samostatných odborných seminářů pro odbornou i laickou veřejnost (*viz dále*).

Současně dál usilujeme i o to, aby se roli herního specialisty konečně dostalo i systémového ukotvení. Za tím účelem jsme už v roce 2014 vytvořili pracovní skupinu, sestávající zejména ze zahraničních profesionálů (z *Velké Británie, Nizozemí, USA a Japonska*) ochotných napomoci svými zkušenostmi tomu, aby se idea herní práce s dětmi v nemocnici v českém prostředí nepokřivila pod vlivem zájmových tlaků. V roce 2017 se skupina rozrostla o Ann Elmquist Fridh, herní specialistku ze Švédska, a Marifer Busqueta Mendoza, herní specialistku a psycholožku z Mexika.

Zajišťování **praktické herní práce** probíhá už od roku 2008 na dětském oddělení Městské nemocnice Ostrava (*MNO*). Na základě smlouvy o spolupráci mezi nemocnicí a naším nadačním fondem (*a za spolupráce a prostřednictvím Sdružení Klíček*) zde již sedmým rokem zajišťujeme působení vždy alespoň dvou herních specialistek, které jsme pro tuto práci vyškolili a jejichž supervizi, další vzdělávání i praktickou podporu zajišťujeme. Práci herních specialistek dlouhodobě podporuje i ostravský magistrát.

Akce v roce 2017

Jarní blok seminářů o herní práci

Ve dnech 23. 5. – 5. 6. 2017 pobývaly v České republice dvě herní specialistky ze zámoří – Deborah Vilas z USA a Marifer Busqueta Mendoza z Mexika.

Obě ženy patří k výrazným postavám v oblasti herní práce.

Deborah Vilas je certifikovanou herní specialistkou, socioložkou a publicistkou, vyučující studenty magisterského oboru herní práce na Bank Street College of Education v New Yorku.

Marifer Busqueta Mendoza je vedoucí oddělení dětské psychologie a herní práce v nemocnici Hospital Español de México (Mexico City); ve spolupráci s Anahuac Center of Research in Psychology a Hospital Español de México se věnovala výzkumu v oblasti pediatrické psychosociální péče a syndromu vyhoření. Její zatím poslední publikací je kniha příběhů pro děti, která dětem pomáhá porozumět pojmu smrti, a rodičům a profesionálům, kteří s dětmi pracují, může sloužit jako nástroj, s jehož pomocí mohou v kontaktu s dětmi citlivě iniciovat a vést komunikaci na toto téma.

Během své návštěvy se obě herní specialistky účastnily práce na novém vzdělávacím programu pro budoucí herní specialisty, a vedly několik přednášek pro studenty sociální práce a studenty zdravotnických oborů. Odborné i laické veřejnosti byl pak určen jejich celodenní seminář o herní práci a o dětech a zármutku, který jsme uspořádali na Den dětí, 1. června 2017, v budově Skautského institutu na Staroměstském náměstí v Praze.

Závěrem semináře jsme také vyhlásili začátek dlouhodobé soutěže „Na jedné lodi“, zaměřené na zlepšení českých dětských oddělení a na hledání tuzemských příkladů dobré praxe.

Obě herní specialistky také pomohly uspořádat herní odpoledne na mosteckém sídlišti Chánov – během tohoto odpoledne byla mj. pořizena fotografie Skok, s níž její autor, Jiří Královec ml., vyhrál soutěž Czech Press Photo 2017 v kategorii Každodenní život.

Podzimní blok seminářů o herní práci

V polovině listopadu nás znovu navštívila Deborah Vilas, herní specialista z USA; po přednáškách pro budoucí zdravotní sestry v Praze pronesla i dvě inspirativní přednášky pro studenty vyšší odborné školy Caritas a Cyrilometodějské teologické fakulty UP v Olomouci.

Široké veřejnosti byl určen diskusní seminář o tom, jak mohou různé formy hry rodičům a dětem prospět v rozvíjení vzájemných vztahů a jak lze pomocí svobodného a tvořivého přístupu ke světu vzdorovat tlakům přetechizované doby. Seminář proběhl 16. listopadu, opět ve Skautském institutu na Staroměstském náměstí v Praze.

Když zrovna nepřednášela, podílela se paní Vilas na dalších úpravách našeho vzdělávacího programu pro herní specialisty; v tom se k ní přidal i další důležitý host, představitelka švédské herní práce s dětmi v nemocnici, Ann Elmqvist Fridh z nemocnice v Malmö.

ROZDĚLENÁ RODINA

Představení práce

Při své práci s vážně nemocnými a hospitalizovanými dětmi a jejich blízkými se během let přirozeně setkáváme také s rodinami, jejichž trápení není prvotně – nebo pouze – zdravotního rázu: potkáváme děti, jejichž rodiče se rozvádějí nebo byli rozvedeni, děti, jejichž rodič je ve výkonu trestu, děti, které musejí strávit nějaký čas v léčebnách nebo ústavech, děti, které žijí ve velmi skromných, ba někdy i vyloženě nuzných podmínkách, a také s mnoha dalšími dětmi, které jsou nějak „jiné“, které se od svých vrstevníků něčím výrazně odlišují a způsobuje jim to trápení. Postupně jsme získávali zkušenosti s tím, jak lze těmto dětem a jejich blízkým účinně pomoci a alespoň trochu zmírnit zátěž, s níž se musejí vyrovnávat.

Dětem, které se ocitly v těžké situaci, a také jejich rodičům (*prarodičům, pěstounům či dalším blízkým lidem*), kteří o to projeví zájem, nabízíme praktickou pomoc a podporu právě v rámci našeho projektu „Rozdělená rodina“. Naše podpora a praktická pomoc:

- vycházejí vždy z konkrétní situace a potřeb konkrétního dítěte a jeho blízkých;
- se opírají o principy známé jako „family-centred care“, tedy péče zaměřené na rodinu;
- respektují Úmluvu o právech dítěte;
- mají minimalizovat negativní dopad odloučení dítěte od jeho blízkých a také případný negativní dopad pobytu dítěte mimo prostředí rodiny (domova);
- se soustředí na navrácení „normálního“ a „známého“ do prostředí neznámé instituce v situaci, kdy dítě získává novou, mnohdy nepřijemnou zkušenost;
- se orientuje také na posilování vztahů a vazeb pro dítě známých a důležitých, zejména během pobytu mimo prostředí domova;
- zahrnují také důležitou fázi přijetí dítěte do nového (neznámého) prostředí a neméně důležitou fázi přípravy na jeho návrat domů, zpět do rodiny – je-li to možné.

Při své práci spolupracujeme například s dětskými psychology, psychiatrem, sociálními pracovníky, lékaři, zdravotními sestrami, fyzioterapeuty, pedagogy, právníky, duchovními. Rodiny a pěstouny odkazujeme také na další organizace a instituce, kde by mohli najít radu, pomoc a podporu. Nadační fond Klíček má díky svému členství v EACH (*Evropské asociaci na podporu dětí v nemocnici*) možnost konzultací s příslušnými odborníky, zabývajícími se potřebami a právy dětí, v mnoha evropských zemích.

Veškeré naše snažení vychází z přesvědčení, že vytržení dítěte ze známého prostředí, z domova, je krajním řešením, ke kterému by se mělo přistoupit jen v nejzazším případě, pokud už byly všechny ostatní možnosti pomoci a podpory vyčerpány. Dítě by nemělo být izolováno od svých blízkých, pokud k tomu nejsou opravdu velmi závažné důvody, posouzené soudem – i v takovém případě je ale na místě velká citlivost a vnímavost k plnému spektru potřeb dítěte, nejen k potřebám hmotným. V České republice je však například cesta dítěte z domácího prostředí do ústavní péče stále velmi snadná a rychlá a názor pracovníků OSPOD je někdy bez dostatečného zkoumání a kritického zvážování přetransformován v definitivní závěr soudu.

Opakovaně jsme se při své práci setkali s odsudky zaměstnanců institucí vůči rodičům a pěstounům – tam, kde by bývala byla na místě vlídná a chápatelná podpora a pomoc. Stále se, žel, dostatečně nevyužívají možnosti pomoci rodině a pěstounům, dostatečně se nepracuje s principy sanace rodiny. Zároveň se bagatelizuje trápení, které s sebou odloučení dítěte od jeho blízkých nese.

Opakovaně se také setkáváme s tím, že zaměstnancům institucí, kde pobývají děti (často izolované od svých rodičů nebo pěstounů), chybí povědomí o potřebách dětí i o jejich právech.

DALŠÍ AKCE A UDÁLOSTI V ROCE 2017

Koncert Tříkrálový

Už řadu let pořádáme se začátkem nového roku Tříkrálový koncert – společné zpívání známých i méně známých koledí, jímž se symbolicky loučíme s dobou vánoční a odvážně vstupujeme do nového roku; tentokrát koncert proběhl v neděli 8. ledna, tradičně v malém dřevěném kostelíku sv. Františka z Assisi v ulici Na Habrovce na Praze 4. Příjemnou součástí našich tříkrálových setkání bývá i možnost po koncertě si posedět a popovídat – nad čajem, kávou, vánočkou a cukrovím. V uplynulých letech se toto posezení odehrávalo ve farním klubu vedle kostela – v roce 2017 jsme klub využít nemohli, protože procházel stavebními úpravami. Zajistili jsme proto náhradní prostor v restauraci nedalekého hotelu ILF.

Ve sběrací pokladničce se sešlo krásných 8.319,- Kč.

Účast na sněmu ATOM v Hronově

Kromě nadačního fondu a sdružení (spolku) Klíček už mnoho let funguje pod naší hlavičkou i turistických oddíl mládeže, TOM Klíček, který se podílí hlavně na pořádání letních táborů. V sobotu 21. ledna jsme se zúčastnili sněmu Asociace TOM v Hronově a vystoupili i s představením naší práce, prostor k prezentaci jsme dostali i na stránkách časopisu Tomík.

Seminář v Bratislavě

V pátek 10. února 2017 uspořádala slovenská europoslankyně Jana Žitňanská v Bratislavě seminář o právu dětí na přítomnost rodičů během hospitalizace, kam byli zástupci Nadačního fondu Klíček pozváni, aby představili Chartu práv dětí v nemocnici.

Běžet s domy

V březnu 2017 vydalo nakladatelství Grada knížku *Běžet s domy*, představující "projekty, kresby a vize" známého herce a architekta, jednoho ze zakládajících členů Divadla Sklep, Davida Vávry, který v té době slavil své 60. narozeniny. V knize, v oddíle věnovaném dosud nerealizovaným projektům, je publikována i skica střediska pro rodiče nemocných dětí, kterou David Vávra vytvořil pro náš nadační fond.

Pošta pro Tebe

Jedna z maminek, jimž náš nadační fond poskytuje svou podporu v rámci projektu Rozdělená rodina, nečekaně – coby výraz svého poděkování – pozvala ředitelku Klíčku, Markétu Královcovou, do televizního pořadu Pošta pro Tebe. Pořad se natáčel v neděli 12. března – natáčení se směli zúčastnit i někteří naši tábourníci a hosté malejovického domu, kteří tak dostali vítanou příležitost nahlédnout do televizního zákulisí.

Výstava PIHA

V pátek 31. března proběhla vernisáž výstavy fotografky Marie Szabové, která se rozhodla podpořit práci našeho nadačního fondu. Výstava na 28 fotografiích představila příběhy lidí, jejichž vzhled spoluutvářejí pihy. Jednou z protagonistek výstavy – a zároveň ženou, která Marii Szabovou na existenci Nadačního fondu Klíček upozornila – je slečna Renata Preisnerová, jejíž rodiče řadu let využívali naši svépomocnou rodičovskou ubytovnu v Motole.

Finanční výtěžek akce činil neuvěřitelných 10.220,- Kč.

Křeslo pro hosta – Zruč nad Sázavou

Odbor kultury, školství a sportu ve Zručí nad Sázavou pořádá ve Spolkovém domě pravidelné besedy, nazvané po vzoru někdejšího televizního pořadu Křeslo pro hosta. Ve středu 5. dubna 2017 byla hostem moderátora dr. Josefa Förstera zakladatelka a ředitelka Nadačního fondu Klíček, Markéta Královcová.

Vajgarský kapr 2017

V sobotu 8. dubna jsme se společně s několika dětmi, které přijíždějí do našeho malejovického domu, zúčastnili závodu tělesně znevýhodněných plavců Vajgarský kapr; závod pravidelně pořádá činorodý jindřichohradecký Sportovní klub Kapři. V Jindřichově Hradci se nám dostalo velmi milého přijetí a pozvání ke vzájemné spolupráci.

Odstartování letních prázdnin v Dobřanech

V sobotu 10. června 2017 se v Tenisové hale v Dobřanech uskutečnila velká akce pro děti, jejíž výtěžek byl určen na podporu naší práce; hlavní hybatelkou akce byla paní Bohumila Nekolová. Od organizátorů jsme nakonec obdrželi krásných 10.889,- Kč, částku 3.000,- nadto přidalo ještě město Dobřany.

Konference O dětské paliativní a hospicové péči, Hradec Králové

13. června 2017 uspořádala Oblastní Charita Hradec Králové v prostorách Dětské kliniky fakultní nemocnice odbornou konferenci nazvanou *O dětské paliativní a hospicové péči*. Na konferenci, věnované potřebám nevléčitelně nemocných dětských pacientů a možností péče o tyto pacienty, vystoupili se svým příspěvkem i zástupci Nadačního fondu Klíček.

Mše za práci Nadačního fondu Klíček

Ve středu 11. října byla za Klíček a jeho práci sloužena mše v kostele sv. Kříže v Praze Na Příkopě. Nebyla to “obyčejná” mše (to ostatně není žádná), ale celou ji doprovázely písničky z našich táborů. Mše byla připomenutím 26. narozenin Klíčku, a tedy díkem i prosbou zároveň. Každé narozeniny jsou totiž důvodem k vděku a výzvou k přemítání: o tom, co máme za sebou i o tom, jak co nejlépe plout dál neznámem, které se rozprostírá před námi.

Adventní koncert

Tradiční adventní benefiční koncert, který je neokázalým poděkováním všem našim pomocníkům a přátelům, a zároveň příležitostí, jak díky krásné a povznášející hudbě vystoupit z předvánočního shonu, proběhl ve středu 13. prosince 2017 v kostele Sv. Kříže v Praze Na Příkopě. Dobrovolné příspěvky ve sběrací pokladničce činily 9.569,- Kč.

Veřejná sbírka

Veřejná sbírka probíhá od 1. května 2016 na dobu neurčitou, osvědčení k jejímu konání vydal Magistrát hl. m. Prahy dne 25. dubna 2016 pod č. j. S–MHMP/705072/2016.

Účelem sbírky je budování a provoz dětského hospice, jehož zřizovatelem je Nadační fond Klíček v obci Malejovice u Uhlířských Janovic, zejména pak na výstavbu ošetrovatelské jednotky tohoto dětského hospice; propagace dětské hospicové péče; podpora principů péče zaměřené na celou rodinu dětského pacienta (family-centred care) v českých dětských nemocnicích, v institucích pečujících o děti a v komunitní, terénní a domácí péči; poskytování praktické podpory rodinám s nemocnými dětmi a rozvoj a zajišťování odborné herní práce, v zahraničí známé jako *health play-specialism* (Velká Británie) *child-life* (USA).

Průběžná vyúčtování se podávají jednou ročně, první průběžné vyúčtování sleduje období od 1. května 2016 do 31. května 2017. Za toto období činil souhrnný čistý výtěžek veřejné sbírky **296.102,50 Kč**.

Výroční zpráva Nadačního fondu Klíček za rok 2017 FINANČNÍ ČÁST

Finanční část výroční zprávy obsahuje soupis dárců a dále přehledy, jež jsou součástí daňového priznání – tedy Rozvahu a Výkaz zisku a ztráty.

Poděkování dárcům za rok 2017

Velmi děkujeme všem našim podporovatelům, jimž vděčíme za to, že můžeme dělat práci, kterou děláme. Zvláštní poděkování patří následujícím jednotlivcům i společnostem, jejichž příspěvek dosáhl hranice 10.000,- Kč nebo ji přesáhl, a které zde v souladu s nadačním zákonem jmenovitě uvádíme:

ACCACE, s.r.o.	110.000,-
AGRIS, s.r.o.	50.000,-
ARRIELLO, s.r.o.	13.500,-
Jan Bečvařík	12.000,-
Nela Bicková	14.500,-
Monika Bukovanská	66.000,-
CZECH –IN, s.r.o.	50.000,-
Dětský den Dobřany	10.889,-
Jan Fér	12.000,-
Josef Fusek	20.000,-
Jiří Garnol	10.000,-
Jan Haken, NL	25.197,-
Petr Hanikýř	12.000,-
Vojtěch Hledík	10.000,-
Martin Hošna	50.000,-
HSBC Bank	33.000,-
Eva Jarošová	10.000,-
Vladimír Javorský	30.000,-
Kiwitrans, a.s.	50.000,-
Ondřej Klazar	50.000,-
Petr Koblíček	15.000,-
KODYS, s.r.o.	400.000,-
Filip Korběl	11.000,-
Vladimír Kreidl	30.000,-
LEDOVYS, s.r.o.	30.000,-
Petr Lojkásek	10.000,-
MALEDOK, s.r.o.	30.000,-
JUDr. Jan Mach	10.000,-
Petra Masopust – Šachová	11.000,-
Stanislav Matějka	10.000,-
Městská část Praha 5	20.000,-
MIBCON NDC, s.r.o.	64.000,-
MIBCON, a.s.	490.000,-
MKS Dobřany	51.333,-
Nadační fond Anima	12.000,-
Radek Nohál	31.500,-
Jana Novotná	10.000,-
Tomáš Polák	50.000,-
MUDr. Iva Průžková	10.000,-
Martin Rota	67.313,-
Michael Rychnovský	10.000,-
Iveta Sedláčková	10.000,-
Shikun a Binui Management, s.r.o.	22.998,-

Sittek, s.r.o.	25.000,-
Aleš Skála	50.000,-
Bart Spierenburg, NL	31.079,-
SSI Real, s.r.o.	12.000,-
Sparta Hockey Support	10.000,-
Stanislav Strakoš	20.000,-
Martina a Jiří Suchánkovi	33.600,-
Zdeněk Svěrák	12.000,-
Václav Štětina	50.000,-
Vladimír Urbánek	10.000,-
Universium Thera, s.r.o.	24.000,-
Radka Vaculíková	20.000,-
Radek Vala	40.200,-
manželé Winklerovi	50.000,-
Yabyrinth, s.r.o.	10.000,-
Svatopluk Ždímal	12.400,-

Součástí tohoto seznamu nejsou příjmy, byť přesahující částku 10.000,- Kč, které byly shromážděny anonymně v rámci veřejné sbírky.

Naše poděkování samozřejmě patří i všem dalším dárcům a pomocníkům, mezi něž patří zejména:

Tomáš Adamec; Advokátní společnost Pánek, Beránek, Melichar; Vladimír Altmann; Bára Andrejsová; Asociace turistických oddílů mládeže; Jana Babková; Monika Baďurová; Věra Bainerová; Alexander Balcárek; Eva Bártová; Kateřina Běčáková; Pavel Bečvář; Jan Bečvařík; Martina Bednářová; Barbora Běloušková; Petr Beránek; JUDr. Edita Beranová; Veronika Bernardová; Pavel Bezděk; Kateřina Bláhová; Jana Blažková; Ing. Jana Bludská; Jakub Bochin; Ctirad Borský; manželé Branišovi; Eva Breuová; Radomír Brožek; Petra Brožková; Martina Březinová; Ing. Ivan Burda; Ingrid Búziová; Maros Cislak; Lubomír Čapatý; Zdeněk Čapek; Roman Čecháček; Jan Čermák; E. Černá; Silvie Černá; Monika Černochová; Tomáš Černý; Michaela Čítková; Eva Dohnalová; Markéta Dojavová; manželé Dostálovi; Renáta Durillová; Eva Dvořáková; Blanka Dybová; Eliška & Paul Eisenmannovi; Naďa Erlebachová; Ing. Pavel Exner; Lenka Fairaislová; Blanka Faitová; Csaba Farkas; Farní sbor ČCE v Praze Libni; Miroslav Fedeleš, DiS.; Renata Feiglová; Gudrun Fialová; Jitka Fialová; Zdeňka Fialová; Vladimír Filipec; Jan Fingerland; Radek Fischer; Jana Frajtošová; Martina Franzová; Martin Freund; Eva Fröhlich; Miloš Gaj; Jaroslava Garguláková; M. Gaussová Zörnerová; Jana Guluskinová; Miroslav Hájek; Ing. Monika Halabalová; manželé Haláčkovi – Medibaby s.r.o.; Veronika Hanelová; Milan Hanzl; Václav Hašek; MUDr. Mílada Hendrychová; Vojtěch Hledík; Zuzana Hlubučková; pan Holík; Václav Holý; Daniel Horák; Petr Hošek; manželé Hourovi; Jitka Houzarová; Dita Hronová; Ivana Hrubešová; Pavel Hušek; Tomáš a Jindra Hykovi; Anna Hylská; manželé Chládkovi; Mgr. Pavel Chráška; Zdeňka Iltisová; MUDr. Jan Indra; Zdeněk Jakubínský; Karel Janda; František Janota; MUDr. Eva Jarošová; Lenka Jilečková; Jan Jindra; Věra Jírová; Iva Jonášová; Jiřina Kábová; Dagmar Kadlecová; Lenka Kaimlová; Zuzana Kajtmanová; Martin Kala; Bc. Eva Kalendová; Zdeňka Kalistová; Lenka Kamenická; Jiří Kamenský; Stanislav Karásek; Hana Karetová; Jozef Kasper; Pavel Kaufmann; Lenka Kelarová; Leo Klein; Milan Kmet; manželé Koblicovi; Dalibor Kohout; Andrea Kohoutová; Radovan Kohút; Renata Kohútová; Vít Kopecký; JUDr. Zdeněk Kozák; Irena Kozarová; Marie Kramolišová; Pavla Krásová; Marek Kratěna; Jiří Kratochvíl; Jana Kratochvílová; Ing. Miloš Krejčíř; Stanislav Krofta; Eva Krupková; MUDr. Jarmila Křikavová; Karel Křížek; Senta Kubatová; Milan Kubík; Petr Kučera; Miroslav Kuchař; Pavla Kukalová; PhDr. Lenka Kusáková; Lukáš Kývala; Helena Langerová; Pavel Lazecký; Miloslava Leblochová; Luboš Legát; Lékárna Salvia; Blanka Lencová; Lionský klub LC Praha Hartig; Jitka Lipenská; Josef Lomič; Ondřej Ludín; Sylva Lukšová; Dagmar Lupačová; Jakub Lupomeský; Barbora Lyčková; Michaela Machovcová; Libor Majchrák; Dagmar Malénková; Ing. Ludmila Maléřová; Pavla Mališová; Tomáš Maňo; Miroslav Marek; Josef Mařík; Petr Mašek; Ivanka Matoušková; Tadeáš Mengler; Jitka Mertlíková; Město Dobřany; Vlasta Mikulová; Vanda Milošová; Hana Minářová; Jiří Mirovský; manželé Mlezivovi; Martin Möller; Jakub Moravčík; Naděžda Morozova; Jana Mourková; Hana Mrnáková; rodina Müllerova; Jiří Muryc; Radmila Navrátilová; Ing. Kamila Neradová; Jiří Neudörfler; Soňa Neumannová; NO+BL kancelářský nábytek; Jaromíra Nováková; Martina Nováková; Iveta Nývltová; Orbis Link, s.r.o.; Ordínace klin. psych.; Lorant Oroszlany; Doc. Martin Pavlíček; Jaroslava Pazourová; Marika Pečená; Markéta Peňázová; Josef Petráček; PJZŠ Horáčkova; Miroslav Podhajský; Jan Pojsl; Ing. Tereza Pokorná; Jitka Pouzarová; Ing. Marie Prášilová; Mgr. Ivo Prax; Kateřina Přikrylová; Bc. Jitka Repešová; Jiří Roček; Tomáš Rohr; Jiří Ronovský; Mgr. Denisa Ropová; Kristina Roubalová; Pavel Rousek; Romana Rozehnalová; Veronika Růžičková; Ing. Tomáš Rybníček; Ing. Josef Ryšávka; Martin Řeháček; Nabanita Saha; Jaroslava Salomová; Loránt Sebök; Martin Sedlák; Karla Sedláková; Petra Sekyrová; rodina Selbie; Olga Selingerová; Martin Schmied; MUDr. Jiří Skácel; Kamil Skuhra; Dobroslav Slavík; Marek Smola; Vladimír Sobotka; Irena Sobotková; Jarmila Sobotková; Vladimíra Sylva Sodomková; Lenka Sochorová; Alena Soušková; Petr Staněk – STAPOX, spol.s r.o.; Svatava Staňková; Miroslava Staříková; Barbora Stojanová; Stanislav Strakoš; Marek Stratil; Jiřina Strelingerová; Zdeněk Svítek; Ludvík Svoboda; Vladimír Svoboda;

Marie Szabová; Renata Šebestová; Jitka Šeinerová; Irena Šilhanová; Radka Šindelová; Vojtěch Široký; Jan Šísl; Martina Škeříková; Pavel Šlusarčík; Jarmila Šmídová; Jarmila Šmikmátorová; Hana Šmitáková; Petra Šrubařová; Jaroslav Štekl; Jakub Marek Štěpán; Martin Štěpánek; Roman Štubňa; Klára Šumová; Martina Švecová; Radmila Švejcarová; Lukáš Taraška; Samuel Titěra; Martin Tomášek; Ondřej Tomeš; Hedvika Tomšová; Irena Tomšová; Jiřina Topičová; Barbora Uhlová; Lenka Uhrová; Tereza Usmatí; Zuzana Vacková; Jan Vančura; Miroslav Včelař; Ilona Vejvodová; Jitka Venhudová; Petr Veselý; Olga Vinšová; Lubomír Vokoun; Štěpán Volf; Alena Volková Balvínová; Tomáš Vondráček; Ivan Vrba; Ing. Petr Vymazal; Tomáš Waněk; Miroslava Wiesnerová; Stanislav Wilczek; Ing. Petr Wurm; Olga Zabloudilová; Michaela Zábojníková; Petra Zábranová; Jaroslav Zábřaha; Jiří Zajíc; Miroslava Zakouřilová; Helena Zaydlarová; Tomáš Zelený; Richard Zelníček; ZŠ Čelákovice; Kateřina Zvelebilová; žáci 7.B ZŠ Šutka; Miloslav Žanta.

Omlouváme se všem, koho jsme v seznamu nebyli schopni uvést – zejména se to týká těch dárců, kteří nám svůj příspěvek poslali prostřednictvím poštovní poukázky a jejichž jméno nám zůstalo skryto.

Daňový subjekt:	Nadační fond Klíček
IČ / DIČ:	45247234 / CZ45247234
Sídlo účetní jednotky:	Renoirova 654/20, 15000 PRAHA 5

Vybrané údaje z Rozvahy pro účetní jednotky, u kterých hlavním předmětem činnosti není podnikání, ve zkráceném rozsahu
ke dni 31.12.2017
(v celých tisících Kč)

A K T I V A		stav k prvnímu dni účetního období	stav k poslednímu dni účetního období
		1	2
A.	Dlouhodobý majetek celkem	13509	12586
A.I.	Dlouhodobý nehmotný majetek	46	46
A.II.	Dlouhodobý hmotný majetek celkem	24605	24665
A.III.	Dlouhodobý finanční majetek celkem		
A.IV.	Oprávký k dlouhodobému majetku celkem	-11142	-12125
B.	Krátkodobý majetek celkem	2377	1709
B.I.	Zásoby celkem	32	26
B.II.	Pohledávky celkem	196	202
B.III.	Krátkodobý finanční majetek celkem	2119	1460
B.IV.	Jiná aktiva celkem	30	21
	Aktiva celkem	15886	14295

P A S I V A		stav k prvnímu dni účetního období	stav k poslednímu dni účetního období
		1	2
A.	Vlastní zdroje celkem	15392	13935
A.I.	Jmění celkem	10765	10765
A.II.	Výsledek hospodaření celkem	4627	3170
B.	Cizí zdroje celkem	494	360
B.I.	Rezervy celkem	0	0
B.II.	Dlouhodobé závazky celkem	171	92
B.III.	Krátkodobé závazky celkem	282	268
B.IV.	Jiná pasiva celkem	41	0
	PASIVA CELKEM	15886	14295

Člen statutárního orgánu, jehož podpisový záznam byl připojen k účetní závěrce:	Csaba Farkas
---	--------------

Csaba Farkas

Daňový subjekt:	Nadační fond Klíček
IČ / DIČ:	45247234 / CZ45247234
Sídlo účetní jednotky:	Renoirova 654/20, 15000 PRAHA 5

Vybrané údaje z Výkazu zisku a ztráty pro účetní jednotky, u kterých hlavním předmětem činnosti není podnikání, ve zkráceném rozsahu ke dni 31.12.2017 (v celých tisících Kč)

	Název položky	činnost hlavní	činnost hospodářská	celkem
		1	2	3
A.	Náklady	4977	0	4977
A.I.	Spotřebované nákupy a nakupované služby	1435		1435
A.II.	Změna stavu zásob vlastní činnosti a aktivace			
A.III.	Osobní náklady	1663		1663
A.IV.	Daně a poplatky	2		2
A.V.	Ostatní náklady	152		152
A.VI.	Odpisy, prodaný majetek, tvorba a použití rezerv a opravných položek	983		983
A.VII.	Poskytnuté příspěvky	742		742
A.VIII.	Daň z příjmů			
	Náklady celkem	4977		4977
B.	Výnosy	3286	233	3519
B.I.	Provozní dotace			
B.II.	Přijaté příspěvky	3279		3279
B.III.	Tržby za vlastní výkony a za zboží	0	233	233
B.IV.	Ostatní výnosy	7		7
B.V.	Tržby z prodeje majetku			
	Výnosy celkem	3286	233	3519
C.	Výsledek hospodaření před zdaněním	2	28	26
D.	Výsledek hospodaření po zdanění	2	28	26

Člen statutárního orgánu, jehož podpisový záznam byl připojen k účetní závěrce:	Csaba Farkas
---	--------------

Csaba Farkas

